

EL P.A.S. quín

Publicació anarko-sindicalista de les
companyes i companys de C.G.T.
Univ. de València

febrer 2002

EL PASQUIN no té perquè estar d'acord amb totes les opinions i col.laboracions realitzades a les seues pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual i/o denoten un caràcter racista i/o sexista. Per favor, una vegada llegit aquest número no el tires o l'apiles, contribueix a la seua divulgació.

Especial el nostre nou conveni

Sota el nom "d'acord sobre condicions de treball del personal d'administració i serveis" es presenta el que serà, després de la negociació amb la part sindical, el nou conveni que regularà les nostres condicions de treball per als pròxims anys en la Universitat de València. Un nou conveni? Efectivament així és, ja que qualsevol acord d'aquesta envergadura té aqueix caràcter legal, l'anomenem o no conveni. Per això és important donar-li el valor que realment té i que en la seua negociació intervinguen el nombre de persones més gran possible. Des d'ací us animem a participar per les vies que cregueu més convenients i a reclamar que es facen assemblees per a informar-vos de com van les negociacions i de les propostes alternatives de la part sindical. Esteu en el vostre dret. Dit açò, volem contar-vos com hem passat de tenir un conveni col·lectiu de cinc universitats a aquest que en serà un d'àmbit exclusiu de la nostra empresa. Ho anem a fer el més senzill possible i sobretot destacant des del nostre punt de vista les majors pèrdues que això ha suposat per a tot el PAS. Vegem.

EL CONVENI DE 1997 I EL PACTE PER A LA FUNCIONARITZACIÓ.

El conveni col·lectiu per al PAS firmat el 14 de gener de 1997 era el segon que es signava per a totes les universitats públiques del País Valencià. Entre el seu articulat, que millorava el de l'Estatut dels Treballadors, es trobaven dos punts referents a condicions salarials:

1. En l'article 4 es reconeixia la negociació anual de les retribucions.
2. L'article 21 atorgava al personal laboral una **clàusula de revisió salarial** que no existia en la legislació aplicable al personal funcionari, per desgràcia, ja que aquest personal l'havia perduda en els acords firmats entre l'administració i els sindicats -Ugt-Comissions Obreres- de l'any 1995 i, per tant, es troba des d'aquell moment subjecte al que disposen els pressupostos generals de l'estat que elabora el govern per a la seua aprovació per les corts generals sense cap negociació sindical.

És curiós com al mateix temps que es signa aquest segon conveni es firma, el mateix dia, el denominat "pacte per a la funcionarització". En aquesta negociació van intervenir els gerents de les universitats de València, de la d'Alacant i de la Jaume I de Castelló. La part sindical que signà el segon conveni col·lectiu i el pacte de funcionarització van ser les federacions d'ensenyança de CCOO-PV i la de Fete-UGT-PV, amb una proporció de 10 vots ponderats i repartits entre els sis de Comissions i els quatre de la UGT -la presa d'acords es feia per majoria simple de 6 vots-.

Les discrepàncies entre la secció sindical de Comissions en la Universitat Politècnica i la seua federació pareixen ser la causa que aquesta darrera universitat no signara aquest segon conveni, encara que posteriorment s'adherira a ell mitjançant comunicació realitzada des de la seua gerència.

radio klara 104.4 f.m.

ondes de l.libertat

CONSEQUÈNCIES DEL PACTE PER A LA FUNCIONARITZACIÓ.

Entre les conseqüències més importants atribuïbles a la funcionarització del personal laboral en l'àmbit de la nostra universitat trobaríem:

1. **Pèrdua important de poder adquisitiu** no sols per no poder utilitzar els mecanismes arreplegats en el segon conveni, articles quatre i vint-i-u, sinó també per la reducció dels antics triennis laborals en equiparar-los als funcionaris, molt més baixos.
2. L'excusa per a convèncer-nos de com era d'avantatjós acollir-se al procés de funcionarització era la possibilitat que s'obriren vies per a la promoció general obertes a tots els grups de titulació. Com ja haureu observat, els pocs processos de promoció oberts aquests anys han sigut aquells que li han convingut a l'empresa i amb els col·lectius o persones que ella ha volgut. De fet, des de l'any 99 el document d'ampliació de plantilles, que inclou les promocions, és aprovat en Junta de govern sense arreplegar cap proposta sindical. Després parlem de la prepotència del govern de Jose Mari amb la seua llei orgànica d'universitats.
3. Amb la funcionarització d'unes 450 persones del col·lectiu laboral aquest ha quedat reduït a aproximadament 215 persones, sense comptar la contractació eventual. Si a açò li sumem que el P.A.S. funcionari no té mesa de negociació autonòmica, reconegudes en la llei 9/87, -increïble del'any 1987- i que en alguns aspectes està subjecte a la legislació que elabore el govern de torn, hem retrocedit molts passos pel que fa a negociació col·lectiva. Indubtablement aquest punt és el més delicat i preocupant, des del nostre punt de vista, de tot el procés de funcionarització realitzat en les universitats públiques del País Valencià.

DENÚNCIA DEL 2n CONVENI COL·LECTIU REALITZADA PER CCOO. SITUACIÓ ACTUAL.

Després de la denúncia del segon conveni per part de la federació d'ensenyança de comissions realitzada a finals del 99 ens trobem en la següent situació :

1. En l'àmbit autonòmic no hi ha mesa de negociació per a les universitats públiques com les que funcionen en altres comunitats autònomes. No pareix, a més, que hi haja molta intenció de dotar-la de sentit ja que des de distints rectorats s'han oposat a seure a la mateixa mesa negociadora que sindicats i administració autonòmica. Amb aquest antecedent, la Direcció General d'Universitats de la Generalitat Valenciana només rep a la part sindical -en principi tots els sindicats d'àmbit universitari encara que la representació oficial seria **41.30% comissions 27.30% ugt 19.56% csif i 11.59% stepv**- en reunions informals i sense haver realitzat cap referència al PAS universitari. Les úniques reunions de caràcter formal que es realitzen, tracten únicament temes referents al col·lectiu de P.D.I. i principalment aborden qüestions retributives d'aquest.
2. Tant la Universitat Politècnica com la d'Alacant ja tenen convenis propis d'empresa per al seu PAS. Aquesta dinàmica pareix estar en contradicció amb la de tenir una única mesa comuna de negociació d'àmbit autonòmic.
3. En l'àmbit estrictament laboral, i fins i tot existint Comissió del Conveni, actualment formada per sis vots ponderats per a Comissions, tres per a la UGT i un per a CGT, no s'actualitzen des de fa quatre anys les condicions de treball d'aquest personal.

Com veiem, i indubtablement en la nostra opinió, el procés de funcionarització ha augmentat més encara la problemàtica que patix el PAS universitari i les maneres de poder resoldre-les. El desempament que provoca la nova llei orgànica d'universitats fins i tot evidencia més la poca importància que li donen a aquest col·lectiu. Potser que aqueix siga un dels majors problemes a què ens enfrontem: li donem els membres del PAS importància als problemes del PAS?

la guerra no és més que un negoci dels fabricants d'armes